

Sygn. akt: III U 332/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lipca 2014r. w O.

sprawy z odwołania A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 24 marca 2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje A. G. prawo do emerytury począwszy od 1 marca 2014r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.03.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił A. G. prawa do emerytury.

A. G. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że w szczególnych warunkach przepracował ponad 15 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że A. G. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS nie uznał bowiem jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od dnia 01.10.1980r. do dnia 31.12.1998r. w (...) W., ponieważ w przedłożonym przez odwołującego świadectwie pracy w szczególnych warunkach brak jest określenia charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. oraz brak powołania się na zarządzenie resortowe.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie A. G. okazało się zasadne i zostało przez Sąd uwzględnione.

A. G. urodził się dnia (...), zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził wymagane powyższymi przepisami 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Na okoliczność charakteru pracy w Z. W. w spornym okresie odwołujący złożył w ZUS świadectwo pracy z dnia 30.04.2000r., z którego wynika, że w okresie od dnia 01.10.1980r. do 30.04.2000r. był zatrudniony na stanowisku szlifierz – ostrzarz, szlifierz uniwersalny i na stanowiskach tych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał ostrzenie wszelkiego rodzaju frezów, rozwiertaków, pogłębiaczy, noży o skomplikowanych kształtach (vide akta rentowe).

Wobec zakwestionowania przez ZUS przedstawionego przez odwołującego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, Sąd w celu ustalenia rzeczywistego charakteru pracy odwołującego w spornych okresach, dopuścił dowód z zeznań świadków i odwołującego, przeprowadził też dowód z dokumentów z akt osobowych.

Ze spójnych i korespondujących ze sobą zeznań świadków B. P. i S. Z. oraz zeznań odwołującego przesłuchanego w charakterze strony wynika, że A. G. w całym spornym okresie zajmował się, w pełnym wymiarze czasu pracy, wyłącznie ostrzeniem. Był zatrudniony na dziale ostrzalni, gdzie zajmował się ostrzeniem narzędzi do produkcji części do samochodów, pogłębiaczy, wiertel, frezów, specjalistycznych noży o skomplikowanych kształtach. Do ostrzenia używał głównie ostrzałek uniwersalnych szlifierek. Świadcownicy B. P. i S. Z. podały, że one zajmowały się dokładnie tym samym co odwołujący, również były zatrudnione na ostrzalni, gdzie zajmowały się ostrzeniem i uzyskały prawo do wcześniejszej emerytury. Świadek B. P. podała, że ona miała angaż ostrzarza, a potem szlifierza – ostrzarza, choć cały czas robiła to samo. Świadek zeznała, że zmiana angaży wiązała się tylko z modyfikacją siatki płac.

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanych świadków, jak też odwołującego. Świadcownicy to osoby, które pracowały w spornym okresie z odwołującym na tym samym dziale ostrzalni i również zajmowały się ostrzeniem, znały więc doskonale specyfikę jego pracy. Ich zeznania były spójne, konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały tworząc logiczną całość.

Sąd przeprowadził również dowód z dokumentów z akt osobowych A. G.. Z meldunku o zmianie uposażenia z 01.10.1980r. wynika, że z dniem 01.10.1980r. powierzono odwołującemu stanowisko ostrzarza na Wydziale TN – 1750. Na kolejnych angażach i pismach stanowisko odwołującego określane było jako ostrzarz. Dopiero począwszy od 01.02.1986r. stanowisko odwołującego określane było jako szlifierz – ostrzarz, wydział pozostawał ten sam. Od dnia 01.12.1994r. aż do końca zatrudnienia stanowisko pracy A. G. określane było jako szlifierz uniwersalny, wydział cały czas pozostawał ten sam.

Mając na uwadze treść zeznań świadków i odwołującego, a także treść dokumentów z akt osobowych Sąd uznał, że odwołujący w spornym okresie zatrudnienia od 01.10.1980r. do dnia 31.12.1998r. faktycznie wykonywał te same czynności polegające na ostrzeniu wyrobów i narzędzi metalowych, choć nazwa zajmowanych przez niego stanowisk nieznacznie zmieniała się. Skoro odwołujący otrzymywał dodatek za pracę w szczególnych warunkach (co potwierdzają załączone do akt karty zarobkowe), to pracodawca również uznawał, że wykonywane przez niego czynności były pracami w szczególnych warunkach. Czynności te polegały na ostrzeniu. Dokonując analizy charakteru zatrudnienia odwołującego Sąd wziął pod uwagę, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy), w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. Powyższy pogląd jest aktualnie ugruntowany w orzecznictwie sądowym i Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie podziela go w pełni i aprobuje.

W związku z podnoszonymi przez odwołującego okolicznościami, że pracujący razem z nim i zajmujący się kontrolą jakości na ostrzalni R. H. otrzymał prawo do wcześniejszej emerytury z uwzględnieniem pracy w szczególnych warunkach w (...) W., Sąd przeprowadził dowód z dokumentów z akt sprawy o sygn. III U 868/11. Ich analiza wskazuje, że R. H. rzeczywiście uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury z uwzględnieniem pracy w szczególnych warunkach w (...) W.. Jak wynika z uzasadnienia wyroku z dnia 14.02.2013r. Sąd zaliczył R. H. do pracy w szczególnych warunkach m.in. okres zatrudnienia od 08.11.1982r. do 31.07.1995r. na stanowisku kontrolera jakości na ostrzalni narzędzi. Sąd przyjął, że w tym okresie R. H. kontrolował międzyoperacyjnie ostrzenie narzędzi w ostrzalni, w której podstawową wykonywaną pracą było ostrzenie narzędzi, o którym mowa w wykazie A dziale III poz. 78 załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując powyższe Sąd uznał, że całościowy materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy przemawia za przyjęciem, że praca wykonywana przez A. G. w spornym okresie od 01.10.1980r. do dnia 31.12.1998r. (tj. łącznie 18 lat i 3 miesiące) była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach, o której mowa w wykazie A dziale III poz. 78 tj. szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

A. G. spełnił też pozostałe warunki wymagane do nabycia prawa do spornego świadczenia. Ukończył 60 lat, ma wymagany 25 – letni okres składkowy i nieskładkowy i nie jest członkiem OFE.

Z tych względów Sąd uznał, że A. G. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art. 184 powoływanej na wstępie ustawy i przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia 1.03.2014r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym odwołujący złożył wniosek o świadczenie – stosownie do treści art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy art. 477¹⁴§2 kpc i orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

Stosownie do treści art. 118 ust.1 a ww. ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie brak podstaw do obciążenia ZUS odpowiedzialnością za nieprzyznanie odwołującemu prawa do spornego świadczenia już na etapie postępowania przed ZUS. Przedłożone przez odwołującego dokumenty były dotknięte brakami formalnymi. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporne okresy

zatrudnienia, wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego Sąd orzekł na mocy art.118 ust.1a ww. ustawy jak w pkt. 2 wyroku.